

üksit rõõmutulest läbi kõigi maa, kus juures kõigi rõõmuga tantsitud ja lorgatud sai ja suured torupillid mitte ei pundunud, mis igas külas alaline oli. Seal kõrvas on St. Witi pääwal selle kabeelite juures ja ka teiste kabeelite juures, nenda ka Kristia Johannele pääwal Brigitta-kloostre juures pattude-andeksandmise pärast suur pahandus olnud, sest et selleks aegs suur ilm kõigist rahvast, Sakslastest ja Mitte-Sakslastest (Eestlastest) kangel teel senna kolku woolas. Mitte-sakslased talupojad on pattude-andeksandmise ja Eba-Jumalateenistuse ja Ebausju pärast lohkujooksnud. Saksaugust mõisnikud tulivad oma ärajooksnud talupoegi otsima ja kodanikud ja igasugune linnarahvas tulivad suure pidu pärast. Siis on senna ka mitmed loormad õlut Tallinnast ja ümberkaudseist küladest ja kõrtsidest wectud. Ja kui talupojad ja nende naesed ja tüdrukud oma ohwreid, wahaküünlaid, hobusid, härgi, wassilaid ja lamboid mis kõig wahast tehtud oliwad, kui nemad neid ohwreid oma loomade kojumise kasuks altari peale pannud oliwad, siis keerutasiwad naesed üht penningad kolm kord ümber pea, wistasiwad seda altari peale ja jooksiwad ära. Ja kui nemad sedawiisi oma Jumalateenistust tallitanud oliwad, mis liialine söömine ja juumine, laulmine, lorgamine ja tantsimine on siis hakkanud ja mis suur wuifemine

suurtest torupillidest, mis kõigist maast lohkutuluud, nenda ka, mis h . . . mist, tapmist ja kõig Ebausju jöledust seal oli, seda ei suuda ükski inimene uskuda. Et Pagan - aegsetel Weenuse - pidudel suuremad hiimalust peeti, kui siin patuandeksandmise rändusel ebausklitusest talupoegadeist, se ei ole wõimalik, ja siiski on nemad arwanud, et kõigi selle tallitsemata eluga Kõigewägewama Jumalale suur meelehea tehtud ja sellega suur arm Jumala juures teenitud saaks."

Kuusteistkümnnes aastasada tõi selle aea kombe järel kloostrele palju waewa. Klooster seisis linna lig dal ja wõttis osa kõigist waewast ja liiskusi, mida waenlased linnale tegiwad. Suba Tallinna esimese ümberpiiramise juures Wenelaste läbi, aastal 1560 oli Eestimaa kloostretel ja alewitel, nenda ka Mariendali kloostrel palju kannatada. Monned läksiwad rongis linna, et waenlase rõõwimise eest kaitsetud saaksiwad ja palusiwad Rootsi Kuningad Eric XIV. neile abi saata, sest et nemad Wadstena kloostre sugulased oleksiwad; aga abi ei tulnud sealtpoost mitte. Kui Wenelased aastal 1575 jälle suure wäega Tallinna ette tuliwad, ümberkaudu põletasiwad ja kõrwetasiwad, siis ei hoidnud nemad ka Brigitta-kloostred mitte, kõiwad muist wogadest õdedest surmiks ja wiisiwad muist wangi. Wenelaste ja Tartarlaste sagedate sõea-